ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

('Από τὰ σατυρικὰ περιοδικὰ ὅλου τοῦ κόσμου)

Στὸ διαμέρισμα ἑνὸς τραίνου τρέχει ἕνας κύριος ἀσθμαίνων καὶ ρωτάει τοὺς ἐπιβάτας :

— Συγγνώμην, κύριοι, ἔχει κανένας σας μαῦρο κρασί ; Ἐκεῖ πίσω σ' ἕνα βαγόνι ἐλιποθύμησε μιὰ κυρία.

Ἕνας κύριος ἀνοίγει ἕνα καλάθι καὶ μὲ μεγάλη προθυμία τοῦ δίνει μιὰ μουσκάλα κρασί καὶ ἕνα ποτήρι.

— Εὐχαριστῶ πολύ, λέει ὁ πρῶτος κύριος, γεμίζοντας τὸ ποτήρι μὲ κρασὶ καὶ πίνοντάς το ἀμέσως. Δὲν μπορῶ νὰ βλέπω, ξέρετε, κυρίες νὰ λιποθυμοῦν καὶ τώρα ..συνῆλθα κάπως !

***

Διευθυντὴς πλανοδίου θιάσου σ' ἕναν ἠθοποιό του :

— Σήμερα θὰ παίξετε τὸν ρόλον τοῦ Οὐγολίνου.. Ξέρετε βέβαια τὴν σκηνὴν τῆς πείνας ἀπ' ἔξω ;

— Ἀπ' ἔξω ὄχι, ἀλλ' *ἀπὸ...μέσα !...*

***

Ἕνας χωρικὸς πάει στὸν Ζωολογικὸ κῆπο τῆς Β.έννης. Ἐκεῖ στέκεται καὶ βλέπει ἕναν ἐλέφαντα, τοῦ ὁποίου τὴν προβοσκίδα τὴν πέρνει γιὰ ... οὐρά !

Ἀφοῦ κύτταξε-κύτταξε ὥρα ἀρκετή, γυρίζει καὶ λέει σ' ἕναν φύλακα :

— Δὲν τὸν γυρίζετε, λίγο σᾶς παρακαλῶ, νὰ ἰδῶ καὶ τὸ πρόσωπό του !...

***

Ὁ μικρὸς Κάρολος πάει περίπατο μὲ τὴν κουβερνάντα του.

Εἶνε ἀπόμη πρωὶ καὶ ἡ δροσιὰ ἔχει καθίσει ἀπάνω σὲ δένδρα καὶ φυτά.

Ἡ κουβερνάντα τὸν διδάσκει καθὼς περπατοῦν. Ἀφοῦ λοιπὸν τοῦ εἶπεν πῶς γυρίζει ἡ γῆ περὶ τὸν ἄξονά της, τὸν ρωτάει ἔπειτα :

— Πῶς σχηματίζεται ἡ πρωϊνὴ δροσιά ;

Καὶ ὁ μικρὸς Κάρολος τῆς δίνει μιὰ ἀπροσδόκητη ἀπάντησι :

— Ἡ πρωϊνὴ δροσιά ; Ἀφοῦ ἡ γῆ γυρίζει 24 ὧρες γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονά της, ἀρχίζει νὰ... ἰδρώνῃ !...

***

Μεταξὺ φίλων :

— Ἡ δεσποινὶς Σγουροκαλλίδη εἶνε θαυμασία κόρη καὶ ἔχει μυαλὸ γιὰ δυό...

— Τότε εἶνε ἡ πιὸ κατάλληλη σύζυγος γιὰ σένα.

Καὶ κοπλιμὰν καὶ εἰρωνία :

***

Ἡ Κυρία : — Κύριε δημοσιογράφε, ὅταν μοῦ κάνετε κολλιμένα κλείνω μὲ τὰ χέρια μου τ' αὐτιά μου.

Ὁ δημοσιογράφος : — Ἀδύνατον, κυρία μου, ἔχετε τόσο μικρὰ χέρια !

***

Μία ἰατρὸς ἡ ὁποία εἶνε ταυτοχρόνως καὶ μοντέρνα.

— Δὲν μοῦ βασάει ἡ καρδιὰ νὰ κάμω κακὸ στὸν Γιαννάκη μου. Καὶ ὅταν ἀκόμη εἶνε ἄτακτος κ' εἶμαι ἀναγκασμένη νὰ τὸν δείρω, προηγουμένως τὸν... χλωροφορμῶ !

στὸν ἀγαπημένο μου Ζάν. Μὰ ὄχι...Εὐτυχῶς κρατήθηκα. Κ' ἔτσι ἀπομακρύνθηκε ὁριστικὰ πειὰ ἀπὸ κοντά μου...

»Ἀχ γιατί νὰ ξέρω τὴν ἀρρώστεια μου ; Γιατὶ νὰ μάθω τὴ θανατική μου καταδίκη.. Γιατὶ νὰ βρεθῆ τὸ γραφεῖο τῆς γιαγιᾶς ἀνοιχτό !...Μὰ ἴσως εἶνε καλύτερα ποὺ ἤρθαν ἔτσι τὰ πράγματα. Ἔτσι τοὐλάχιστον πρόφτασα νὰ γλυτώσω τὸν Ζάν Ζάκ. Θάμουν ἀπαρηγόρητη ἂν τοῦ μετέδιδα τὴν ἀρρώστεια μου. Τὸν λατρεύω ! Θεέ μου, τὸν ἀγαπῶ τόσο !...Δὲν ἔχω πειὰ τὴν δύναμι νὰ συνεχίσω τὸ γράψιμο, γιατὶ τὰ δάκρυα μοῦ θολώνουν τὰ μάτια μου, μοῦ κόβεται ἡ πνοή, τὸ στῆθος μου πονεῖ... Καϋμένο μου στῆθος !...Καϋμένα μου μάτια ποὺ σὲ λίγο θὰ σβύση τὸ φῶς σας καὶ θὰ κλεῖστε γιὰ πάντα !...»

Τὰ θλιβερὰ αὐτὰ λόγια βρῆκαν γραμμένα στὸ χρυσόδετο ἡμερολόγιο τῆς Βαλεντίνης Ἄλνσεμπερ, τῆς «*ἀκαρδης κούκλας*» ὅπως τὴν ἔλεγαν, ὅταν τὸ διάβασαν μετὰ τὸ θάνατό της Ἡ τελευταῖες μάλιστα φράσεις ἦταν λίγο μουντζουρωμένες ἀπ' τὰ δάκρυά της...

Ἡ Βαλεντίνη πέθανε σὲ ἕξ μῆνες φθισική !

Jacques Constant

Η ΒΑΡΒΑΡΕΣ ΦΥΛΕΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΒΑΓ-ΝΑΓΑΡ

Μία περιεργοτάτη Ἰνδικὴ φυλή, ὅπου ὑπάρχουν σαράντα τέσσερες κοινωνικὲς τάξεις. Ὁ κάθε ἕνας λατρεύει ὅ,τι θεὸ τοῦ καπνίση ! Συμπλέγματα γυναικείων κορμιῶν ποὺ σχηματίζουν... ἐλέφαντα ! Σκοπὸς τῆς γυναίκας μονον ὁ ἔρωτας. Ἡ ἰδεώδης προσπάθεια τῶν ἰθαγενῶν τοῦ Βάγ-Ναγάρ.

Περιεργότατο εἶνε τὰ ἔθιμα τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου τῆς Γολκόνδης τῶν Ἰνδιῶν. Τὸ Βασίλειο αὐτὸ ὀνομάζεται στὴ γλῶσσα τῶν ἐντοπίων Βὰγ-Ναγάρ, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς πρωτευούσης του, ὡραιοτάτης πόλεως μὲ θαυμάσιους ὀνειρεμένους κήπους. Ἡ πόλις αὐτὴ χτίστηκε κατὰ τὸ 150 αἰῶνα ἀπὸ τὸν τότε Βασιλέα, κατὰ παράκλησιν τῆς συζύγου του Ναγὲρ καὶ ὀνομάσθη Βὰγ Ναγάρ, δηλαδὴ Κῆπος τῆς Ναγάρ. Τὸ ὄνομα Γολκόνδη ὀφείλεται στὸ δμάνσμο ἰσχυρὸ φρούριο, ποὺ ἀπέχει δύο λεύγες περίπου ἀπὸ τὴ Βὰγ-Ναγάρ.

Μαλονότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ζοῦν χιλιάδες μίλια μακρυὰ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, στὰ βάθη τῆς ἀχανοῦς Ἀσίας, δὲν εἶνε ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ ψώρα τῶν διαπρίσεων τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Μάλιστα ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἔχουν κατὰ πολὺ ξεπεράσει τοὺς Εὐρωπαίους, γιατί, οἱ εὐλογημένοι, εἶνε διηρημένοι σὲ... σαράντα τέσσερες κοινωνικὲς τάξεις !

Τὴν τελευταία τάξη, τὴ «basse classe», ὅπως θὰ ἔλεγε ἕνας Εὐρωπαῖος, ἀποτελοῦν οἱ «Πιριάβ», καθὼς ὀνομάζονται στὴ γλῶσσα τῶν ἐντοπίων. Οἱ «Πιριάβ» αὐτοὶ θεωροῦνται—ἀλλὰ καὶ θὰ εἶνε ἀσφαλῶς—ἀκάθαρτοι καὶ τοὺς ἀπαγορεύεται νὰ ζοῦν μέσα σὲ πόλεις ἢ στὰ χωριά. Κατοικοῦν σὲ σπήλαια καὶ δρυμοὺς καὶ περιφέρουν τὴν ἀθλιότητα καὶ τὴ δυσοδία τους μακρυὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, στὶς ἐρημιές.

Οἱ ἰθαγενεῖς τοῦ Βὰγ-Ναγὰρ εἶνε ὅλοι εἰδωλολάτρες. Τὸ περίεργο ὅμως εἶνε ὅτι δὲν πιστεύουν ὅλοι στοὺς ἰδίους Θεούς ! Ὁ καθένας διαλέγει τὸ Θεὸ ποὺ τοῦ ἀρέσει καὶ τοῦ προσφέρει τὸ θυμίαμά του. Ἐπίσης ἐκτὸς ἀπὸ ὡρισμένους Θεούς, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ μόνιμον τμῆμα νὰ ποῦμε τῆς θρησκείας των, ὁ καθένας εἶνε ἐλεύθερος νὰ θεοποιῆ κάθε δύναμι, ποὺ τοῦ ἔκαμε δυνατὴ αἴσθηση. Ἔτσι ἔχουν θεοποιηθῆ καὶ διάφορες ἀρρώστειες πρὸς τιμὴν τῶν ὁποίων ἔχουν ἱδρυθῆ ἀπὸ τοὺς παθόντας καὶ ναοί. Καὶ ὑπάρχει ἀκόμη μεγαλοπρεπέστατος ναὸς τιμάμενος εἰς μνήμην τῆς... Θεᾶς Ἐντερίτιδος, ἄλλος εἰς μνήμην τῆς Θεᾶς... Βλογιάς, ἄλλος εἰς μνήμην τοῦ τρομεροῦ Θεοῦ Πονόδοντου, Στομαχόπονου, Οὐλίτιδος κλπ. κλπ. Οἱ ναοὶ αὐτοὶ στεγάζουν ὁ καθένας καὶ τὰ ἀνάλογα εἴδωλα καὶ χρησιμεύουν κάθε νύχτα ὡς ξενῶνες τῶν ἀλητῶν.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Βὰγ Ναγὰρ δὲν ἔχουν κανένα ὡς πρὸς τὴ θρησκεία ἐντελῶς φιλελεύθερες ἀντιλήψεις. Καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα ζητήματα, ὅπως στὸ ζήτημα τῆς ἠθικῆς, εἶνε ἐξαιρετικὰ προοδευμένοι. Ἡ ἐλσφρὲς γυναῖκες ἀποτελοῦν τὰ τρία τέταρτα τοῦ θηλυκοκόσμου τοῦ βασιλείου. Κατὰ κανόνα κάθε κορίτσι ποὺ ἀπὸ μικρὸ θὰ δείξῃ ὅτι θὰ ἐξελιχθῆ σὲ ὡραία γυναίκα, ἀφιεροῦται στὸν κοινὸν ἔρωτα ! Διδάσκεται κουμπαρία καὶ χορὸ καὶ γυναῖκες κατάλληλες γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ τῆς μεταδίδουν τὰ... φῶτα τῆς μαροχροφίου ἐρωτικῆς πείρας των, ὥστε ὅταν θὰ παρουσιασθῆ ἡ κατάλληλη στιγμὴ νὰ μὴν εἶνε ἀνεπλήξ κοὐτσουρο στὰ ὑψηλὰ τῆς ἐρωτικὰ καθήκοντα.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ κορίτσια αὐτὰ ἐξασκοῦνται καὶ σὲ διάφορα ἀκροβατικὰ γυμνάσματα καὶ ἐξελίσσονται σὲ ἰδεώδεις ἀκροβάτιδες. Οἱ πιὸ εὐλύγιστες καὶ πιὸ ὡραῖες ἀπὸ τὶς ἀκροβάτιδες αὐτὲς σχηματίζουν σὰ κάθε μεγάλη γιορτὴ καὶ τὸν λεγόμενο «Αὐτοκρατορικὸ Ἐλέφαντα». Ὁ «Αὐτοκρατορικὸς Ἐλέφας» εἶνε ἕνα περιεργότατο σύμπλεγμα γυναικείων κορμιῶν ποὺ σχηματίζει τὸ ζῶο αὐτό ! Γιὰ νὰ γίνῃ ὁ ἐλέφας αὐτὸς χρειάζονται ἐννέα κορίτσια. Τὰ τέσσερα ἀποτελοῦν τὰ πόδια τοῦ ἐλέφαντος, τὰ ἄλλα τέσσερα τὸ σῶμα καὶ ἕνα ποὺ κρεμιέται μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὴ γῆ, τὴν προβοσκίδα ! Τοῦ... ἀβροτάτου καὶ σπαρταριστοῦ αὐτοῦ ἐλέφαντος ἐπιβαίνει σὲ κάθε μεγάλη γιορτὴ ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ κάνει περίπατο στοὺς κεντρικώτερους δρόμους τῆς πρωτευούσης.

Τὰ κορίτσια ποὺ προορίζονται γιὰ γάμο παντρεύονται ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ τ' ἀγόρια ἀπὸ τοῦ πέμπτου ! Γι' αὐτὸ στὸ Βὰγ-Ναγὰρ συναντᾶτε μητέρες ποὺ μόλις ἔχουν ὑπερβῆ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας των !

Ἂν στὸ μεταξὺ ὁ μπεμπὰς σύζυγος παθάνῃ ἡ μπεμπέκα συζυγος μένει χήρα ἐφ'ὅρου ζωῆς ! Τῆς ἀπαγορεύεται νὰ φορῆ κοσμήματα καὶ νὰ λαμβάνῃ μέρος σὲ διασκεδάσεις. Μένει κατάκλεισι γιὰ ὅλη της τὴ ζωὴ στὸ σπίτι τῶν γονέων της, ὅπου ὑποβάλλεται στὶς βαρύτερες ἀγγαρεῖες, ἐπειδὴ θεωρεῖται πειὰ ὡς πλάσμα καταρραμένα ἀπὸ τοὺς ἀμέτρητους θεούς, ποὺ λατρεύονται σ' αὐτὸ τὸν τόπο.

Τὰ ἄσημα κορίτσια στὸ Βὰγ-Ναγὰρ ὑφίστανται τὴν περιφρόνηση καὶ τὴν ἀποστροφή, ὄχι μονάχα τῶν ξένων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων τους τῶν γονέων. Γι' αὐτὸ κατὰ κανόνα παντρεύονται μὲ τὴν ἐλπίδα ν' ἀποχτήσουν ὡραῖες θυγατέρες, ὁπότε ἀποκτοῦν συγχρόνως καὶ τὴ συμπάθεια τῶν γονέων των καὶ τῶν ξένων. Ἂν καὶ ἡ θυγατέρες των εἶνε ἄσχημες, τότε στὶς ἄτυχες αὐτὲς μητέρες ἕνα μονάχα μένει : Νὰ τερματίσουν τὴν ἀθλία τους ὕπαρξη, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς ὡραιοπαθεῖς ἰθαγενεῖς τοῦ Βὰγ-Ναγὰρ ἀποτελεῖ οἰκτρὰ ἀνορθογραφία μέσα στὴν ὡμορφιὰ τῆς φύσεως. Καὶ πεφτοῦν στὸ ποτάμι καὶ τὶς τρῶνε οἱ κροκόδειλοι !...